

102354

Når landssvikere blir helter...

Den norske arbeiderpartiregjering har benådet Arne Treholt; en mann som under den kalde krigens dager forrødte sitt folk, og ga sikkerhetspolitiske opplysninger til det gamle Sovjet-regimet. Benådningen skjer 12 år tidligere enn dommen tilsier, og etter en hemmelig underskriftskampanje i Stortinget. Treholt er straffet fordi han har utlevert opplysninger, som i en krigssituasjon, temmelig utvilsomt kunne ha kostet mange landsmenn livet. Treholt er fri, men rettsstaten og respekten for den er den tapende part!

I dag sitter hans gamle venner fengslet, fordi de aktivt deltok i

gamme(kommunistenes kupp mot Gorbatsjov. Hvilken ideologi har Treholt — og hans venner bekjent seg til. Jo — en mer eller mindre rødfarget sosialisme — og her ligger nøkkelen til det politiske spill.

Det er mildt sagt kritikkverdig når våre valgte stortingsrepresentanter begir seg inn på en hemmelig underskriftsaksjon på Stortinget; som har som klart formål å øve politisk press på den sittende regjering. Det er å forlange at disse representanter står frem for folket. Ikke minst er dette viktig, fordi alle stortingsrepresentantene mistenkeliggjøres. Fremskrittspartiet vil ikke settes i samme bås!

Treholtsaken synes å dele det norske folk i to: De som synes det var OK å arbeide for Sovjet og en kommunistisk ordning, og de som slett ikke synes det. Av disse tilhører jeg siste kategori.

Det er verdt å merke seg hvilke politiske krefter som har kjempet Arne Treholts kamp. Hvorfor i all verden skal vårt folk fortsette å støtte disse partiene? Det er også verdt å merke seg at kun Høyre og Fremskrittspartiet krever en redegjørelse i stortingssalen over denne benådning.

Hvem er det oppriktig som tror at ikke denne frigivelsen er et resultat av det kameratveldet som venstresiden står for i norsk politikk og medievirksomhet? Hvorfor blir dømte landssvikere i 1992 helteskikkelser i mediene? Maken til særbehandling har Norge knapt vært vitne til.

Den offentlige begrunnelsen er Arne Treholts helsetilstand. Begrunnelsen er syltynn! Hvor mange fanger skal settes på frifot, hvis depresjoner i fengselet, skal kunne gi frigivelse. Denne oppgaven er tiltenkt vår fengselspsykiatri og fengselshelsetjeneste for øvrig, og slik bør det fortsatt være!

**Torgny Lars Bakken formann
Hedmark Frp**

HD 10/8-92